



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Vita Et Doctrina Jesu Christi**

**Avancini, Niccolò**

**Coloniae Agrippinae, 1689**

Hebdomada VIII. Post Pentecost.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

3. Et Pharisei dicebant Discipulis: *Quare cum Publicanis, & peccatoribus manducat Magister vester?* Lauda tu Jesum, quod cum peccatoribus versetur: aliàs ubi tu esses? Lauda, quòd non tantùm manducet cum peccatoribus, sed etiam ab iis manducari velit. Tanta tui est dignatio, ô vilis homo! Noli murmurare, aut aliena facta sequius interpretari; quia intentionem ignoras.

### DOMIN. VIII. POST PENTEC.

*Mulier à sanguinis fluxu curatur.*

1. **M**ulier qua erat in profluvio sanguinis Mannis duodecim, & erogaverat omnia sua, nec quidquam profecerat Marc. 5. Calamitas corporis melioris status accendit desiderium: æstimat sanitatem, dum ea caret, erogat omnes suas facultates, ut eam recuperet; plus daret, si plus haberet. Quanto melior est sanitas animæ! æstima hanc: Si habes, cura ne perdas, huc omnes animi facultates, intellectum, memoriam, voluntatem impende. Si non habes, desiderium accende; sed non satis: facultates impende

2. *Cum audisset de Jesu, venit in turba retro: & tetigit vestimentum ejus* Ibid. Cum humilitate, reverentia, & viva fide reparanda sanitatis. Ita ad Eucharistiam eundem, Necte impediatur turba tuorum affectuum pravorum. Semove illam, ut accedas *Quærit;*

rit: *Quis est, qui me tetigit?* Non ut sciat, qui nihil ignorat; sed ut se prodat fides mulieris, & illuminentur alii, & mulier ipsa à fide & alias virtutes progrediatur. *Disce semper proficere, & desiderio Christi in hoc satisfacere.*

3 *Mulier verò timens ac tremens* Ibid. ne increparetur, quòd immunda mundum tetigisset: & tu non times tot passionibus immundus, non tangere fimbriam, sed ipsam Divinitatem sumere? *Venit, & procidit ante eum. & dixit ei omnem veritatem, de morbo suo, coram omni populo humilis, & còfusa.* Vide profectum à fide ad confessionem suorum defectuum, & publicam confessionem. Tu nondum huc es progressus? At ille dixit: *Confite filia* Statim ubi se humiliat, vocatur *filia*. Digna est hæc gloria, ut per humiliationem à te ematur. *Fides tua te salvavit. Si deficis certè defectu fidei deficis. Assuesce actualem fidem sæpius exercere maxime circa Deum, & ejus attributa.*

F E R I A II.

Jairi filia resuscitatur.

1. **E**cce Princeps unus accessit, & adorabat eum dicens: *Domine filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manū tuam super eā, & vivet* Lu. 8. *Filia unica, nobilis, tene-*

tenera moritur. Ne crede ætati. Ubiq; mors est, fortè hic dies est ultimus. Domine, tu scis insipientiam meam. Si scis me peccaturam aliquando, potius hoc momento, etiam fulmine me tolle. 2 Si cadas, modo, in momento recurre ad Deum. Differre velle penitentiam, est velle sæpius cadere.

2 *Et cum venisset, & vidissent turbam tumultuantem dicebat: Recedite.* Ibid. Ubi Christus accedit, debet recedere, quidquid est mundi. Non sanatur in solidum anima, nisi turbam passionum ejicias. Dic ergò tuis resolutè in omni occasione: *Recedite.* Addit: *Non est mortua puella sed vivit* Fortè respicit ad eos, qui adolescentes se Deo dedicant. Moriuntur civiliter, sed mors hæc somnus est suavis, & quies; dum verè mundum deserunt cum concupiscentiis suis. Si ergò adhuc in te vivunt concupiscentiæ, nondum es mundo mortuus, sed dormis ad tempus, sicut ignis sub cinere.

3. *Ipsè autem tenens manum ejus, clamavit dicens: Puella surge.* Ibid. Qui per te cadis, sine manu, & auxilio Dei non resurges. Agnosce tuam infirmitatem: apprehende robur gratiæ. *Et reversus est spiritus ejus.* Quoties tibi dixit, *Surgi:* & non est in te reversus spiritus? Anima separata obedit Deo cur non etiam unita corpori? Ratio utrumque postulat. *Quia sive vivimus, sive morimur,*

mur  
ratur  
mih

Duc

E

vid.  
nima  
poter  
anim  
dunt  
verita  
doctr  
qua. f  
cæcu

2.  
sum f

Toto  
severa  
quer  
Dom  
te. 7  
causa  
nion  
magi

3. Tu

mur,

*mur, Domini sumus. Rom. 14. Ah non queratur de te Deus: Vsq̄uequo non vis subjici mihi? Exod. 10.*

F E R I A III.

Duo cœci à Christo illuminantur.

1. **E**T transeunte Jesu, secuti sunt eum duo cœci, clamantes: *Miserere nostri, fili David.* Matth. 9. Cœci oculo corporis, non animæ, qui fide agnoscunt Messiam, credunt potentiam, sperant misericordiam. Fortè tu animo magis cœcus es, dum nebulas offundunt pravæ affectiones, ut non videas viam veritatis, nec intelligas sublimem Christi doctrinam. *Animalis homo non percipit ea, quæ sunt spiritus 1. Cor. 2. Et nescis, quàm sit cœcus, & miser. Apoc. 3.*

2. Dicit eis Jesus: *Creditis, quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Vtique Domine.* Toto processu nec respondit eis Jesus; perseverarunt tamen eum sequi, & clamare. Sequere Jesum, etiamsi te non soletur. Sustine Dominum cum patientia, & longanimitate. Tandem quod quærit, non est sciendæ causæ, sed vult grandem de sua potentia opinionem haberi. Sublimis de Deo sensus est magnarum actionum origo.

3. Tunc tetigit oculos eorū, dicens: *Secundum fidem*

V

*fidem*

*fidem vestram fiat vobis.* Ibid. Ecce ad mensuram dispositionis mensuratur gratia. Hinc intellige, quare sis tam egenus gratiarum, quia valde modica tua est dispositio: & conare te posthac ad ampliores disponere. *Sannatis comminatus est dicens: Videte, ne quis sciat.* Non fuit mandatum, sed mysterium docentis, si quæ egerimus apud populum plausibilia, occulta optemus. Non vult laudari Christus: & cur tu, qui sine eo nihil potes?

## F E R I A IV.

## Dæmonium mutum ejicitur.

1. **O**btulerunt ei hominem mutum, dæmonium habentem, & ejecto dæmonio locutus est mutus Matth. 9. Magna est offerentium charitas, major Dei benignitas. Hanc admirare, illam imitare. Agnosce te mutum, si te loqui vetat de Deo affectus vanitatis, pro Deo respectus humanus, cum Deo mentis ad creaturas evagatio.

2. *Mirata sunt turba dicentes: Nunquam apparuit sic in Israel.* Ibid. Candidi, & simplices animi laudant, quæ vident bona. *Pharisæi autem dicebant: In Principe dæmoniorum ejicit dæmonia.* Invidus animus pessimus dat alienis rebus colorem. Tanti refert, quo animo

animo sis, ut bene loquaris, Magus pronun-  
ciatur Iesus, & tacet, ac tolerat: & quomodo  
hæc cogitans indignaberis, si quid de te si-  
nistrum proferatur.

3 Et circuibat civitates, & castella, do-  
cens in Synagogis, & curans omnem languo-  
rem Ibid. En quid rependit tantæ injuriæ?  
cumulabat in eos beneficia, & miracula.  
Non propterea desiste à bono, quia de factis  
tuis sinistrè loquuntur homines Si propter  
eos non cœpisti, propter eos non desistas.  
Respice, cui servias, & decerne non curare,  
si hominibus non placeas.

F E R I A V.

Ad piscinam invenit Paralyticum.

1. **A**cebat multitudo magna languentium,  
cœcorum, claudorum, aridorum, expe-  
ctantium motum aquæ Ioan 5. Typum ha-  
bes morborum animæ. Languidi sunt, quos  
progredi tædet in via virtutis: cœci, qui,  
non erigunt se ad æterna, sed in caligine pe-  
ccatorum hærent: claudi, qui in utramque  
partem jam ad Deum, jam ad mundum in-  
clinant: aridi sua culpa, qui succum devo-  
tionis non gustant. Vide, an non te reperias  
in hac multitudine. Cum quanta longa-  
nimitate, & attentione expectant motum  
aquæ desiderio sanitatis corporalis! Utinam

tantum tibi esset desiderium sanitatis animæ, tanta intentio ad remedia.

2. *Qui primus descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fi bat.* Ibid. Quanta fuerit, quàm continua singulorum attentio ad Angelum descendente[m], quanta concurrentium lucta? At primus solum sanabatur, non magis æger, non diutius expectans; sed primus, & maximè diligens. Vide, quid à te requiratur, ut in anima saneris: attentio ad Angeli inspirationes, ad motum aquæ, seu cordis tui affectus, & diligentiam operandi. Vide, an, & quantum his deficias.

3. *Erat quidam homo ibi triginta octo annos habens in infirmitate sua. Hinc cum vidisset dicit ei: Vis sanus fieri?* Ibid. Non dubitabat de ejus voluntate Christus, sed ad infirmitates tuæ animæ respiciebat, quæ curari non possunt, nisi tu velis. Ideò ex te quæritur, an revera velis: quia hæc voluntas est primum movens. *Visne?* fortè solum velles. Nam si vis, cur repellis media? si vis curari superbiam, cur fugis humilitatem? &c.



## F E R I A VI.

## Christus sanat eundem Paralyticum.

1 **R**espondit ei languidus: Domine, hominem non habeo; ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam. Joan. 5. An murmurans hoc dicit, & tacitè incusans ministros aquæ, quod ad ditiores accurrant, se miserum deserant? an nudè miseriam suam exponens? Fac, ut neutro modo tua causa de te dicatur à Superiore, à subdito, à discipulo, à pœnitente: *Hominem non habeo* In miseris animæ tuæ id queri non potes: Nam *Ecce homo*. Jesus tuus, qui mittit te in piscinam sui sanguinis.

2. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula: Ibid. Tria hic habes adversus languorem spirituales remedia. 1. *Surge*: non expecta, ut sola gratia te erigat, sed tu quoque cooperare. Nec tu solus potes quidquam, nec illa sola: tu cum illa potes omnia. 2. *Tolle grabatum* cupiditatum, ac passionū. Tolle, tolle, crucifige. Tolle eas, rationis, ac voluntatis manibus regendo, in quibus antea & ratio, & voluntas quiescebat. 3. *Ambula* de virtute in virtutem, studio ac desiderio proficiendi.

3. Postea invenit eum Jesus in templo, & dicit:

V 3

dicit:

*dixit illi: Ecce sanus factus es; jam noli peccare ne deterius tibi aliquid contingat* Ibid. Commemorat beneficium, prohibet peccatum, minatur supplicium. Ab imperfectio- nibus te cohibeant hæc, & ad fervorem spi- ritus moveant: amor, quo tibi benefacit Deus: mandatum illius, ac, nisi feceris, secu- turum supplicium.

## S A B B A T H O.

### Christus excusat Discipulos vellen- tes spicas.

1. **A** *Biit Iesus per sata Sabbatho: Discipu- ali autem ejus esurientes cœperunt vellere spicas, & manducare. Matt. 12. Co- gita austeram Christi, & Discipulorum ejus vitam ad eam usque famem deductam. Non sunt eis, ut tibi, præparata fercula; nec panis quidem Admirari, ait S. Chrysoft. hom. 60. in Matth. quomodo nullam corpo- ris curam habeant: neque tamen à Chri- sto abscedant. Præsentia Christi eis supple- bat defectum & condiebat insipida. Si hunc seriò cogitares, sollicitam, quam habes, corporis curam converteres in animam, nec defectus cibi, aut commoditatum te à Chri- sto avelleret per impatientiam, & murmu- rationem.*

2. Pha.

2. *Pharisæi autem videntes, dixerunt ei: Ecce Discipuli tui faciunt, quod non licet facere Sabbathis.* Ibid. Ecce quomodo observant eum, ut criminentur, & famæ demant per miracula acquisitæ: & invidia vestitur zelo violatæ legis. Graviora à se patrata Sabbatho invenirent, si se inspicerent. Sed talpæ in se, lynces in aliis minima taxant. Vides, quàm turpe sit observare alios, & se ignorare: Ubi se objicit festuca in oculo fratris, converte tu cogitationem ad trabem quæ est in oculo tuo.

3. *At ille dixit eis: Non legistis, quid fecerit David, quando esuriit? Quomodo intravit in Domum Dei, & panes propositionis comedit?* Ibid. Tacuerunt Discipuli ad redargutionem etiam sibi factam, ut est apud sanctum Lucam: Ideò Dominus eorum defensionem suscipit. Si vis omnibus injuriis, & calumniis respondere, multa incurres, unde plura patiaris. Si taceas, verbum Dei pro te loquetur. Est enim ei suorum cura: & si premi eos patitur, non sinit opprimi.

Reposita est hæc spes in  
sinu meo.